

○ คำสั่ง

(ต. ๒๑)

คำร้องที่ คร. ๓๐๘/๒๕๖๔

คำสั่งที่ คร. ๓ /๒๕๖๖

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๑๓ เดือน มกราคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง { นายสมศักดิ์ ลี้มประเสริฐ ผู้ฟ้องคดี
คณะกรรมการมาตรการทางปกครอง กรมประมง ที่ ๑
สำนักงานประมงจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย (คำร้องอุทธรณ์ คำสั่งไม่รับคำฟ้องบางข้อหาและผู้ถูกฟ้องคดีบางรายไว้พิจารณา)

ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่ง ในคดีหมายเลขดำที่ ๕๗/๒๕๖๔ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองเพชรบุรี)

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องและแก้ไขเพิ่มเติมคำฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์เรือประมงชื่อ พรนพรัตน์ ๓ หมายเลขทะเบียนเรือ ๓๑๗๖๐๐๖๘๖ ขนาด ๑๕.๒๐ ตันกรอส ตามใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์เลขที่ ๖๓๗๗๐๔๐๑๐๑๑๖ เครื่องมือทำการประมงประเภทอวนลาก ชนิดอวนลากแผ่นตะเฒ่ และประเภทเครื่องมืออื่น ๆ ชนิดเบ็ดมือ ใบอนุญาตดังกล่าวให้ใช้ได้ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๓ ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๕ โดยมูลเหตุแห่งคดีนี้สืบเนื่องมาจากผู้ฟ้องคดีได้ให้นายวินัย ลี้มประเสริฐ ซึ่งเป็นพี่ชายของผู้ฟ้องคดีเช่าเรือประมงลำดังกล่าวเพื่อทำการประมง และผู้ฟ้องคดีได้รับเงินค่าเช่าเป็นการตอบแทน ต่อมา เมื่อวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๖๔ เวลาประมาณ ๑.๓๐ น. ในขณะที่นายวินัยกับพวกรวม ๓ คน นำเรือประมง

/ชื่อ พรนพรัตน์ ๓...

ชื่อ พรนพรัตน์ ๓ พร้อมอุปกรณ์อวนลากแผ่นตะเฒ่ จำนวน ๑ ปาก ออกทำการประมงในบริเวณ ทะเลอ่าวไทย เขตพื้นที่ตำบลทรายทอง อำเภอบางสะพานน้อย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ปรากฏว่า เจ้าหน้าที่จากหน่วยป้องกันและปราบปรามประมงทะเลบางสะพาน (ประจวบคีรีขันธ์) พร้อมด้วย เจ้าหน้าที่จากศูนย์ป้องกันและปราบปรามประมงทะเลชุมพร ได้เข้าจับกุมนายวินัยกับพวกรวม ๓ คน ในข้อหาร่วมกันลักลอบใช้เครื่องมืออวนลากทำการประมงในเขตทะเลชายฝั่งโดยไม่ได้รับอนุญาต และในวันเดียวกัน พนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ ได้เข้าร้องทุกข์ กล่าวโทษผู้ฟ้องคดีในฐานะเจ้าของกรรมสิทธิ์เรือประมงชื่อ พรนพรัตน์ ๓ ต่อพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจภูธรบางสะพานน้อย อำเภอบางสะพานน้อย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยกล่าวหาว่า ผู้ฟ้องคดีกระทำความผิดตามพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๓๘ มาตรา ๑๖๖ ซึ่งเป็นผู้สนับสนุนหรือได้รับผลตอบแทนจากการกระทำความผิดตามพระราชกำหนดดังกล่าว ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับตัวการ และมีความผิดตามมาตรา ๗๑ (๑) แห่งพระราชกำหนด เดียวกัน ประกอบประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง กำหนดเครื่องมือทำการประมง วิธีการทำการประมง และพื้นที่ทำการประมงที่ห้ามใช้ทำการประมงในที่จับสัตว์น้ำเขตทะเล ชายฝั่ง พ.ศ. ๒๕๖๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มีบทลงโทษตามมาตรา ๑๓๐ และมาตรา ๑๔๗ แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และความผิดดังกล่าวคณะกรรมการเปรียบเทียบ มีอำนาจเปรียบเทียบได้ตามมาตรา ๑๗๐ แห่งพระราชกำหนดดังกล่าว ต่อมา คณะกรรมการ เปรียบเทียบได้พิจารณาเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีได้กระทำความผิดตามพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ ในข้อหาร่วมกันลักลอบใช้เครื่องมืออวนลากทำการประมงในเขตทะเลชายฝั่ง โดยไม่ได้รับอนุญาต และเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ มีบทลงโทษตามมาตรา ๑๓๐ และมาตรา ๑๔๗ แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งคณะกรรมการ เปรียบเทียบมีอำนาจเปรียบเทียบได้ตามมาตรา ๑๗๐ แห่งพระราชกำหนดดังกล่าว จึงมีมติ เปรียบเทียบผู้ฟ้องคดีเป็นเงินจำนวน ๓๒๓,๐๐๐ บาท ปรากฏตามบันทึกการเปรียบเทียบ (กรณีผู้ต้องหาไม่ได้มาพบคณะกรรมการเปรียบเทียบ) คดีเปรียบเทียบที่ ๑/๒๕๖๔ และได้มี หนังสือ ที่ ปช ๐๐๐๗/๓๘๑ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๖๔ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีนำเงินจำนวนดังกล่าว ไปชำระให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ภายใน ๓๐ วัน (๘ เมษายน ๒๕๖๔) จากนั้น ผู้ฟ้องคดีจึงได้ นำเงินจำนวนดังกล่าวไปชำระให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เมื่อวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๖๔ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์เรือประมงชื่อ พรนพรัตน์ ๓ และผู้ควบคุมเรือ มีหน้าที่ต้องควบคุมไม่ให้เรือเข้าไปทำการประมงในเขตทะเลชายฝั่ง

/เมื่อมีการ...

เมื่อมีการนำเรือประมงลำดังกล่าวเข้าไปทำการประมงในเขตทะเลชายฝั่ง กรณีจึงเป็น การทำประมงโดยฝ่าฝืนมาตรา ๓๘ และมาตรา ๗๑ (๑) แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ ประกอบกับข้อ ๒ (๑) ของประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง กำหนด เครื่องมือทำการประมง วิธีการทำการประมง และพื้นที่ทำการประมงที่ห้ามใช้ทำการประมง ในที่จับสัตว์เขตทะเลชายฝั่ง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ อันเป็นการทำการประมงโดยฝ่าฝืนกฎหมายอย่างร้ายแรงตามมาตรา ๑๑๔ (๖) โดยพนักงาน เจ้าหน้าที่ได้ใช้อำนาจตามมาตรา ๑๐๕ (๒) แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ มีคำสั่ง ยึดเครื่องมือทำการประมง ยึดสัตว์น้ำ และกักเรือประมงลำดังกล่าวไว้แล้ว และจากการตรวจสอบ พบว่า เรือประมงชื่อ พรนพรัตน์ ๓ ผู้ฟ้องคดีและผู้ควบคุมเรือได้เคยกระทำความผิดในข้อหานี้ เมื่อวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๙ การกระทำความผิดครั้งนี้จึงเป็นครั้งที่สอง และโดยที่ผู้ฟ้องคดี ยืนยันว่าไม่ได้มีส่วนในการควบคุม ดูแล การทำการประมงของเรือลำดังกล่าวและปัจจุบันป่วย และรักษาตัวอยู่ที่กรุงเทพมหานคร ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ได้รับใบอนุญาต ทำการประมงพาณิชย์ แต่ไม่สามารถควบคุมดูแลการทำการประมงของเรือประมงชื่อ พรนพรัตน์ ๓ ได้ จึงอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑๓ (๔) แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ ออกคำสั่งคณะกรรมการมาตรการทางปกครอง เลขที่ ๔๑/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๖๔ เพิกถอนใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์เลขที่ ๖๓๗๗๐๔๐๑๐๑๑๖ ของเรือประมงชื่อ พรนพรัตน์ ๓ หมายเลขทะเบียนเรือ ๓๑๗๖๐๐๖๘๖ ของผู้ฟ้องคดี และประกาศให้เป็น เรือประมงที่ถูกใช้ทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย เป็นระยะเวลา ๒ ปี นับตั้งแต่วันที่ เพิกถอนใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นเพียงเจ้าของกรรมสิทธิ์ เรือประมงชื่อ พรนพรัตน์ ๓ และเป็นผู้ให้เช่าเรือประมงลำดังกล่าว โดยได้รับผลตอบแทนจาก ค่าเช่าเรือประมง ไม่ได้มีส่วนรู้เห็นหรือเป็นผู้สนับสนุนในการนำเรือประมงลำดังกล่าว ไปทำการประมงในเขตพื้นที่ทำการประมงที่ห้ามใช้ทำการประมงในที่จับสัตว์น้ำเขตทะเลชายฝั่ง และผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับผลตอบแทนจากการกระทำความผิดดังกล่าว อีกทั้งในวันเกิดเหตุที่ นายวินัยกับพวกรวม ๓ คน ถูกจับกุม ผู้ฟ้องคดีทราบจากนายวินัยว่า หลังจากที่ทำการประมง โดยลงอวนลากแล้ว นายวินัยมีอาการป่วยเป็นไข้จึงรับประทานยาและได้เพลอกลับไป แต่ปรากฏว่าขณะนั้นมีคลื่นลมจึงหันเรือเข้าฝั่งแล้วแล่นเรือประมงชื่อ พรนพรัตน์ ๓ เข้ามาใน เขตห้ามทำการประมง จนกระทั่งถูกจับกุมในที่สุด นอกจากนี้ ผู้ฟ้องคดีไม่ทราบว่า นายวินัย ซึ่งเป็นผู้เช่าเรือประมงชื่อ พรนพรัตน์ ๓ ของผู้ฟ้องคดีจะนำเรือประมงลำดังกล่าว

/ไปทำการ...

ไปทำการประมงเวลาใด และบริเวณใดในเขตพื้นที่ของทะเลอ่าวไทย และไม่ทราบว่านายวินัย กับพวกรวม ๓ คน จะนำเรือประมงชื่อ พรนพรัตน์ ๓ ของผู้ฟ้องคดีออกทำการประมง โดยผิดกฎหมาย ดังนั้น การที่คณะกรรมการเปรียบเทียบที่มีมติว่า ผู้ฟ้องคดีกระทำความผิด และมีคำสั่งเปรียบเทียบผู้ฟ้องคดี และการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์เลขที่ ๖๓๗๗๐๔๐๑๐๑๑๖ ของเรือประมงชื่อ พรนพรัตน์ ๓ หมายเลขทะเบียนเรือ ๓๓๗๖๐๐๖๘๖ ของผู้ฟ้องคดีตามคำสั่งคณะกรรมการมาตรการทางปกครอง เลขที่ ๔๑/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๖๔ และการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ประกาศให้เรือประมงลำดังกล่าวของผู้ฟ้องคดีเป็นเรือที่ถูกใช้ทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย เป็นระยะเวลา ๒ ปี นับตั้งแต่วันที่เพิกถอนใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ จึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ขอให้ศาลปกครองชั้นต้นมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งเลขที่ ๔๑/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๖๔

๒. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ คืนค่าปรับให้แก่ผู้ฟ้องคดี

๓. เพิกถอนประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ประกาศให้เรือประมงชื่อ พรนพรัตน์ ๓ ของผู้ฟ้องคดีเป็นเรือที่ถูกใช้ทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย เป็นระยะเวลา ๒ ปี นับตั้งแต่วันที่เพิกถอนใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ พร้อมทั้งขอทุเลาการบังคับมาตรการทางปกครองของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดังกล่าว

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยืนยันคำชี้แจง ลงวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๖๔ ตามคำสั่งศาลปกครองชั้นต้นว่า การประกาศรายชื่อเรือประมงที่ถูกใช้ทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ตามความในมาตรา ๑๑๓ (๔) แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ เป็นการดำเนินการต่อเนื่องภายหลังจากที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ โดยขั้นตอนของการออกประกาศดังกล่าว ฝ่ายเลขานุการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะดำเนินการรวบรวมรายชื่อเรือประมงที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ เพื่อเสนออธิบดีกรมประมง ในฐานะประธานคณะกรรมการมาตรการทางปกครอง ลงนามออกประกาศรายชื่อเรือประมงลำที่ถูกใช้ทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และนำประกาศดังกล่าวเผยแพร่ลงในเว็บไซต์ของกองกฎหมาย กรมประมง <https://fisheries.go.th/law/web๒> ซึ่งขณะนี้ยังอยู่ในระหว่างดำเนินการออกประกาศให้เรือประมงชื่อ พรนพรัตน์ ๓ ของผู้ฟ้องคดี เป็นเรือประมงที่ถูกใช้ทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

/ศาลปกครองชั้นต้น...

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วมีคำสั่งให้รับคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีในข้อหาที่ ๑ ไว้พิจารณา

สำหรับข้อหาที่สอง ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า คณะกรรมการเปรียบเทียบพิจารณาเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีกระทำความผิดตามพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ ในข้อหาร่วมกันลักลอบใช้เครื่องมืออวนลากทำการประมงในเขตทะเลชายฝั่งโดยไม่ได้รับอนุญาต และเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ อันเป็นการทำการประมงโดยฝ่าฝืนพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๓๘ มาตรา ๗๑ (๑) และมาตรา ๑๑๖ มีบทลงโทษตามมาตรา ๑๓๐ และมาตรา ๑๔๗ ซึ่งคณะกรรมการเปรียบเทียบมีอำนาจเปรียบเทียบได้ตามมาตรา ๑๗๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชกำหนดดังกล่าว จึงมีคำสั่งเปรียบเทียบผู้ฟ้องคดี โดยให้ผู้ฟ้องคดีชำระค่าปรับเป็นเงินจำนวน ๓๒๓,๐๐๐ บาท ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และได้มีหนังสือ ที่ ปช ๐๐๐๗/๓๘๑ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๖๔ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีนำเงินจำนวนดังกล่าวไปชำระให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้นำเงินจำนวนดังกล่าวไปชำระให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แล้ว เมื่อวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๖๔ แต่ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าคณะกรรมการเปรียบเทียบมีคำสั่งเปรียบเทียบผู้ฟ้องคดีโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ คืนเงินค่าปรับจำนวน ๓๒๓,๐๐๐ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี กรณีจึงเห็นได้ว่า ประเด็นพิพาทในข้อหานี้เป็นการโต้แย้งคำสั่งเปรียบเทียบของคณะกรรมการเปรียบเทียบที่ได้อาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๗๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งเมื่อผู้ฟ้องคดียินยอมชำระค่าปรับตามจำนวนเงินที่คณะกรรมการเปรียบเทียบได้เปรียบเทียบแล้วให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาตามมาตรา ๑๗๐ วรรคสี่ แห่งพระราชกำหนดดังกล่าว ดังนั้น คำสั่งเปรียบเทียบของคณะกรรมการเปรียบเทียบจึงเป็นการดำเนินกระบวนการยุติธรรมทางอาญา มิใช่การใช้อำนาจทางปกครองที่จะอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครองตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ ศาลปกครองชั้นต้นจึงไม่อาจรับคำฟ้องในข้อหาที่สองที่ผู้ฟ้องคดีฟ้องขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ คืนเงินค่าปรับให้แก่ผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณาได้

ส่วนข้อหาที่สาม ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ประกาศให้เรือประมงชื่อ พรนพรัตน์ ๓ ของผู้ฟ้องคดีเป็นเรือประมงที่ถูกใช้ทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย เป็นระยะเวลา ๒ ปี นับตั้งแต่วันที่เพิกถอนใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ แต่ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ประกาศดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนประกาศของ

/ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑...

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดังกล่าว ซึ่งการที่ผู้ฟ้องคดีจะเป็นผู้มีสิทธิฟ้องคดีในข้อหานี้ต่อศาลได้จะต้องปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายหรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้ อันเนื่องมาจากการออกประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แต่เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏตามคำชี้แจงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่า การประกาศรายชื่อเรือประมงที่ถูกใช้ทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ตามความในมาตรา ๑๑๓ (๔) แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ จะเป็นการดำเนินการต่อเนื่องภายหลังจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์แล้ว โดยขั้นตอนของการออกประกาศดังกล่าว ฝ่ายเลขานุการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะดำเนินการรวบรวมรายชื่อเรือประมงที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ เพื่อเสนออธิบดีกรมประมง ในฐานะประธานคณะกรรมการมาตรการทางปกครอง ลงนามออกประกาศรายชื่อเรือประมงลำที่ถูกใช้ทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และนำประกาศดังกล่าวเผยแพร่ลงในเว็บไซต์ของกองกฎหมาย กรมประมง ซึ่งขณะนี้ยังอยู่ในระหว่างดำเนินการออกประกาศให้เรือประมงชื่อ พรนพรัตน์ ๓ เป็นเรือที่ถูกใช้ทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย เป็นระยะเวลา ๒ ปี นับตั้งแต่วันที่เพิกถอนใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ จากข้อเท็จจริงดังกล่าวแสดงให้เห็นได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยังไม่ได้มีการออกประกาศให้เรือประมงชื่อ พรนพรัตน์ ๓ ของผู้ฟ้องคดีเป็นเรือประมงที่ถูกใช้ทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย เป็นระยะเวลา ๒ ปี นับตั้งแต่วันที่เพิกถอนใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ ดังนั้น ในชั้นนี้ผู้ฟ้องคดียังไม่ได้เป็นผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายหรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายจากการออกประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีสิทธิฟ้องคดีในข้อหาที่สามนี้ต่อศาลปกครอง ทั้งนี้ ตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องข้อหาที่สองที่ฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และข้อหาที่สามไว้พิจารณา และเมื่อศาลมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องข้อหาที่สามไว้พิจารณาแล้ว จึงไม่จำเป็นต้องพิจารณาคำขอเกี่ยวกับวิธีการชั่วคราวก่อนการพิพากษาของผู้ฟ้องคดีในข้อหาที่สามอีกต่อไป

ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งไม่รับคำฟ้องบางข้อหาและผู้ถูกฟ้องคดีบางรายไว้พิจารณา ความว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นเพียงเจ้าของกรรมสิทธิ์เรือประมงชื่อ พรนพรัตน์ ๓ ไม่สามารถออกทำการประมงด้วยตนเองได้ เนื่องจากป่วยเป็นมะเร็งที่โพรงจมูกไม่สามารถทำงานหนักได้ และต้องรักษาตัวจากโรค ณ โรงพยาบาลศิริราช กรุงเทพมหานคร มาเป็นเวลานานแล้ว จึงได้ให้

/นายวินัย...

นายวินัย ลิ่มประเสริฐ เช่า โดยคิดค่าเช่ากันเป็นรายเดือน ผู้ฟ้องคดีไม่ได้มีส่วนร่วมแบ่งหรือ
 ส่วนได้เสียจากรายได้จากการทำประมงของผู้เช่า มิได้ควบคุมเรือหรือสั่งการใด ๆ ให้นายวินัย
 ต้องทำการประมงอย่างไร ไปบริเวณใดของน่านน้ำอ่าวไทย และจะต้องออกทำการประมงในเวลาใด
 ผู้ฟ้องคดีไม่เคยรับทราบหรือเกี่ยวข้องตลอดเรื่อยมา เมื่อนายวินัยกับพวกรวม ๓ คน ออกไป
 ทำการประมงในวันและเวลาที่ถูกจับในคดีนี้ ผู้ฟ้องคดีไม่ทราบ ไม่ได้รู้เห็น และไม่ได้อยู่ร่วมด้วย
 ในขณะวันและเวลาดังกล่าว คณะกรรมการเปรียบเทียบกล่าวหาว่าผู้ฟ้องคดีร่วมกันลักลอบใช้
 เครื่องมืออวนลากทำการประมงในเขตทะเลชายฝั่งโดยไม่ได้รับอนุญาต และเป็นผู้ได้รับใบอนุญาต
 ทำการประมงพาณิชย์ อันเป็นการทำการประมงโดยฝ่าฝืนพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘
 มาตรา ๓๘ มาตรา ๗๑ (๑) และมาตรา ๑๑๖ มีบทลงโทษตามมาตรา ๑๓๐ และมาตรา ๑๔๗
 คณะกรรมการเปรียบเทียบมีอำนาจเปรียบเทียบได้ตามมาตรา ๑๗๐ แห่งพระราชกำหนดดังกล่าว
 จึงมีมติเปรียบเทียบผู้ฟ้องคดีเป็นเงินจำนวน ๓๒๓,๐๐๐ บาท ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ นั้น ผู้ฟ้องคดี
 เห็นว่าเป็นคำสั่งทางปกครอง และเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายตามพระราชบัญญัติจัดตั้ง
 ศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๙ วรรคหนึ่ง เมื่อนายวินัยกับพวก
 รวม ๓ คน เป็นผู้กระทำความผิด ศาลยุติธรรมหรือเจ้าพนักงานจะทำการลงโทษหรือเปรียบเทียบ
 ปรับผู้กระทำความผิดนั้นชอบแล้ว ผู้ฟ้องคดีเห็นชอบด้วยความยุติธรรม แต่ในกรณีนี้ ผู้ฟ้องคดี
 มิได้ร่วมอยู่ด้วยในการกระทำความผิด หรือรู้เห็นในการกระทำความผิดของนายวินัยกับพวก
 รวม ๓ คน และไม่มีข้อเท็จจริงใดที่ผู้ฟ้องคดีได้รับทราบข้อกล่าวหาหรือให้การใด ๆ ต่อเจ้าหน้าที่หรือ
 ต่อเจ้าพนักงาน เป็นเพียงมีคำสั่งและแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีชำระค่าปรับเป็นเงินจำนวน ๓๒๓,๐๐๐ บาท
 ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามหนังสือ ที่ ปช ๐๐๐๗/๓๘๑ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๖๔ ด้วยความที่
 ผู้ฟ้องคดีรู้เท่าไม่ถึงการณ์ว่าเมื่อมีคำสั่งให้ชำระค่าปรับจึงจำต้องชำระไปก่อน หากไม่ชำระอาจมี
 ความผิดอื่นใดตามกฎหมายอีก จึงจำยอมโดยมิได้กระทำความผิดใดหรือร่วมกระทำความผิด
 กับผู้ใด โดยจากข้อเท็จจริงในวันและเวลาเกิดเหตุ นายวินัยซึ่งเป็นผู้ควบคุมเรือในขณะถูกเจ้าหน้าที่
 จับกุมนั้นได้ให้การต่อเจ้าพนักงานในทันทีตามข้อเท็จจริงว่ามีอาการป่วยและได้รับประทานยาแก้ไข้
 และเพลอหลับไป ประกอบกับทะเลมีคลื่นลมแรงได้ซัดเรือเข้าหาฝั่งจนเจ้าหน้าที่ประมงมาพบและ
 ได้เข้าจับกุมนายวินัยกับพวกรวม ๓ คน จะเห็นได้ว่า นายวินัยเป็นผู้ควบคุมเรือได้ทำการประมง
 ด้วยความประมาทเท่านั้น มิได้มีเจตนาเข้าทำการประมงโดยผิดกฎหมาย และคณะกรรมการ
 เปรียบเทียบทำการเปรียบเทียบปรับนายวินัย ลิ่มประเสริฐ ถึง ๑๕๒,๐๐๐ บาท และปรับลูกเรือ
 คือ นายณัฐภูมิ ปิ่นเพชร จำนวน ๕,๐๐๐ บาท และนาย Myat Khin Soe อีกจำนวน ๓,๐๐๐ บาท

/และให้...

และให้เพิกถอนใบอนุญาตทำประมงพาณิชย์ของผู้ฟ้องคดีอีกด้วย ซึ่งเปรียบได้กับผู้ให้เช่ารถยนต์ ๑๐ ล้อ หรือรถยนต์บรรทุกให้ผู้เช่าไปหารายได้เพื่อประกอบอาชีพ มิได้ให้ผู้เช่าไปกระทำความผิด บรรทุกสิ่งผิดกฎหมาย หรือผู้ให้เช่าบ้านเพื่ออยู่อาศัย แต่เมื่อผู้เช่านำทรัพย์สินที่ให้ผู้เช่าไปกระทำความผิดโดยเปิดบ่อนการพนันหรือซุกซ่อนยาเสพติด โดยที่ผู้ให้เช่ามิได้รู้เห็นหรือร่วมกระทำความผิดด้วย จะถือว่าผู้ให้เช่ารถยนต์หรือผู้ให้เช่าบ้านร่วมกระทำความผิดด้วยไม่ได้ และไม่สามารถลงโทษได้ ผู้ฟ้องคดีจึงเห็นว่า คณะกรรมการเปรียบเทียบทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย เป็นการใช้อำนาจเปรียบเทียบซ้ำซ้อน เป็นการลงโทษผู้ที่ไม่ร่วมกระทำความผิดด้วย เป็นคำสั่งทางปกครอง และผู้ฟ้องคดีชำระค่าปรับโดยมิได้กระทำความผิดและชำระโดยหลงผิด หากไม่กระทำตามคำสั่งในเบื้องต้นอาจจะต้องมีความผิดอื่นใดตามพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องด้วย ซึ่งผู้ฟ้องคดียังมิได้รับทราบข้อกล่าวหาหรือให้การรับสารภาพใด ๆ ต่อเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงาน

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งรับคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีในข้อหาที่สองไว้พิจารณา และพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ คืนเงินค่าปรับจำนวน ๓๒๓,๐๐๐ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี

ศาลปกครองสูงสุดพิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครอง และวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๙ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ศาลปกครองมีอำนาจพิพากษาหรือมีคำสั่งในเรื่องดังต่อไปนี้ (๑) คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายไม่ว่าจะเป็นการออกกฎ คำสั่งหรือการกระทำอื่นใดเนื่องจากกระทำโดยไม่มีอำนาจหรือนอกเหนืออำนาจหน้าที่หรือไม่ถูกต้องตามกฎหมาย หรือโดยไม่ถูกต้องตามรูปแบบขั้นตอนหรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้สำหรับการกระทำนั้น หรือโดยไม่สุจริต หรือมีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม หรือมีลักษณะเป็นการสร้างขั้นตอนโดยไม่จำเป็นหรือสร้างภาระให้เกิดกับประชาชนเกินสมควร หรือเป็นการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบ (๒) คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ หรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร (๓) คดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดหรือความรับผิดอย่างอื่นของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมายหรือจากกฎ คำสั่งทางปกครอง หรือคำสั่งอื่น หรือจากการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร (๔) คดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญา

/ทางปกครอง...

ทางปกครอง (๕) คดีที่มีกฎหมายกำหนดให้หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐฟ้องคดีต่อศาลเพื่อบังคับให้บุคคลต้องกระทำหรือละเว้นกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใด (๖) คดีพิพาทเกี่ยวกับเรื่องที่มีกฎหมายกำหนดให้อยู่ในเขตอำนาจศาลปกครอง มาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ผู้ใดได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้ อันเนื่องจากการกระทำหรือการงดเว้นการกระทำของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือมีข้อโต้แย้งเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง หรือกรณีอื่นใดที่อยู่ในเขตอำนาจศาลปกครอง ตามมาตรา ๙ และการแก้ไขหรือบรรเทาความเดือดร้อนหรือความเสียหายหรือยุติข้อโต้แย้งนั้น ต้องมีคำบังคับตามที่กำหนดในมาตรา ๗๒ ผู้นั้นมีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครอง และพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๓๘ บัญญัติว่า ห้ามมิให้ผู้ได้รับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ทำการประมงในเขตทะเลชายฝั่ง มาตรา ๗๑ บัญญัติว่า ให้รัฐมนตรีหรือคณะกรรมการประมงประจำจังหวัดมีอำนาจออกประกาศ ดังต่อไปนี้ (๑) เครื่องมือทำการประมงตามรูปแบบของเครื่องมือ วิธีการทำการประมง พื้นที่ทำการประมง ขนาดของเรือประมงที่ใช้ประกอบการทำการประมง และเงื่อนไขอื่นที่ห้ามใช้ทำการประมงในที่จับสัตว์น้ำ... มาตรา ๑๑๓ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ผู้ใดทำการประมงโดยฝ่าฝืนกฎหมายอย่างร้ายแรง ให้คณะกรรมการมาตรการทางปกครองมีอำนาจสั่ง ดังต่อไปนี้... (๔) เพิกถอนใบอนุญาต และประกาศให้เรือประมงนั้นเป็นเรือที่ใช้ทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย มาตรา ๑๓๐ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ผู้ใดฝ่าฝืน มาตรา ๓๘ มาตรา ๔๓ หรือมาตรา ๕๒ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสองแสนบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า วรรคสอง บัญญัติว่า ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ใช้เรือขนาดตั้งแต่ยี่สิบตันกรอสขึ้นไป แต่ไม่ถึงหกสิบตันกรอส ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงหกแสนบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า มาตรา ๑๔๗ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖๗ (๒) (๓) หรือ (๔) มาตรา ๖๙ หรือมาตรา ๗๑ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า มาตรา ๑๖๖ บัญญัติว่า ผู้สนับสนุนหรือได้รับผลตอบแทนจากการกระทำความผิดตามพระราชกำหนดนี้ ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับตัวการในความผิดนั้น... มาตรา ๑๗๐ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า บรรดาความผิดตามพระราชกำหนดนี้ ให้คณะกรรมการเปรียบเทียบมีอำนาจเปรียบเทียบได้ วรรคสี่ บัญญัติว่า เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบแล้ว และยกสัตว์น้ำ

/หรือผลิตภัณฑ์...

หรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่ถูกยึดไว้ให้แก่ทางราชการแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ในคดีนี้ผู้ฟ้องคดียื่นอุทธรณ์คำสั่งไม่รับคำฟ้องของศาลปกครองชั้นต้นเฉพาะข้อหาที่ ๒ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องและมีคำขอในข้อหาที่ ๒ ว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ในเรือประมงพรนพรัตน์ ๓ ได้ให้นายวินัย ลิ้มประเสริฐ เข้าเรือประมงดังกล่าวต่อมา ผู้ฟ้องคดีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดตามพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งต่อมาคณะกรรมการเปรียบเทียบพิจารณาแล้วเห็นว่าผู้ฟ้องคดีกระทำความผิดตามพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ ในข้อหาพร้อมกันลักลอบใช้เครื่องมืออวนลากทำการประมงในเขตทะเลชายฝั่งโดยไม่ได้รับอนุญาต และเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ อันเป็นการทำการประมงโดยฝ่าฝืนพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๓๘ มาตรา ๗๑ (๑) และมาตรา ๑๖๖ มีบทลงโทษตามมาตรา ๑๓๐ และมาตรา ๑๔๗ ซึ่งมีโทษปรับ และคณะกรรมการเปรียบเทียบได้ทำการเปรียบเทียบแล้วตามมาตรา ๑๗๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชกำหนดดังกล่าวโดยกำหนดให้ผู้ฟ้องคดีชำระค่าปรับเป็นเงินจำนวน ๓๒๓,๐๐๐ บาท ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และได้มีหนังสือ ที่ ปช ๐๐๐๗/๓๘๑ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๖๔ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีนำเงินจำนวนดังกล่าวไปชำระให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้นำเงินจำนวนดังกล่าวไปชำระให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แล้ว เมื่อวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๖๔ แต่ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าคณะกรรมการเปรียบเทียบมีคำสั่งเปรียบเทียบผู้ฟ้องคดีโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้นขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ คืนเงินค่าปรับจำนวน ๓๒๓,๐๐๐ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี เห็นว่า ผู้ที่กระทำการฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติมาตรา ๓๘ มาตรา ๗๑ (๑) และมาตรา ๑๖๖ แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ จะมีโทษปรับทางอาญาตามมาตรา ๑๓๐ และมาตรา ๑๔๗ แห่งพระราชกำหนดดังกล่าว ซึ่งมาตรา ๑๗๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชกำหนดดังกล่าวได้บัญญัติให้อำนาจแก่คณะกรรมการเปรียบเทียบในการเปรียบเทียบผู้ที่กระทำความผิดอันมีโทษปรับทางอาญาดังกล่าว โดยเมื่อผู้ต้องหาว่ากระทำความผิดได้มีการชำระค่าปรับตามจำนวนที่คณะกรรมการเปรียบเทียบทำการเปรียบเทียบแล้ว มาตรา ๑๗๐ วรรคสี่ แห่งพระราชกำหนดเดียวกันได้บัญญัติให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา โดยที่มาตรา ๓๗ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา บัญญัติว่า คดีอาญาเลิกกันได้ ดังต่อไปนี้... (๔) ในคดีซึ่งเปรียบเทียบได้ตามกฎหมายอื่น เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับตามคำเปรียบเทียบของพนักงานเจ้าหน้าที่แล้ว และมาตรา ๓๘ แห่งประมวลกฎหมายเดียวกัน บัญญัติว่า สิทธินาคดีอาญามาฟ้องย่อมระงับไป ดังต่อไปนี้... (๓) เมื่อคดีเลิกกันตามมาตรา ๓๗ ดังนั้น เมื่อคดีนี้ผู้ฟ้องคดีมีคำขอในข้อหาที่ ๒ ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ คืนค่าปรับให้แก่ผู้ฟ้องคดี กรณีดังกล่าวจึงเป็นโทษปรับในทางอาญาที่คณะกรรมการเปรียบเทียบมีอำนาจทำการเปรียบเทียบได้ และเมื่อผู้ฟ้องคดีได้ชำระ

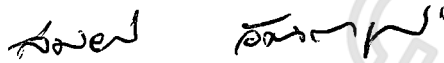
/ค่าปรับ...

ค่าปรับโดยถูกต้องครบถ้วนแล้ว สิทธิหน้าที่อาญามาฟ้องจึงเป็นอันระงับไป การที่ผู้ฟ้องคดีมีคำขอให้คืนเงินค่าปรับดังกล่าว จึงเป็นการมีคำขอให้ศาลปกครองมีคำพิพากษาให้คืนเงินค่าปรับซึ่งเป็นโทษในทางอาญาและมีมูลเหตุมาจากโทษปรับในทางอาญาทั้งสิ้น อันเป็นการดำเนินการตามกระบวนการยุติธรรมทางอาญา จึงไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครองตามมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

การที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องในข้อหาที่สองที่ผู้ฟ้องคดีฟ้องขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ คืนเงินค่าปรับให้แก่ผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณา นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วย

จึงมีคำสั่งยืนตามคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น

นายสมชัย วัฒนการุณ

ตุลาการเจ้าของสำนวน

ประธานแผนกคดีวินัยการคลังและการงบประมาณ

ในศาลปกครองสูงสุด

นายพรชัย มนัสศิริเพ็ญ

ตุลาการหัวหน้าคณะ

รองประธานศาลปกครองสูงสุด

นายสมรรถชัย วิศาลาภรณ์

ประธานแผนกคดีบริหารงานบุคคล

ในศาลปกครองสูงสุด

นายประวิตร บุญเทียม

ประธานแผนกคดีละเมิดและความรับผิดอย่างอื่น

ในศาลปกครองสูงสุด

นายสมชาย เอ็มโอช

ประธานแผนกคดีบริหารราชการแผ่นดิน

ในศาลปกครองสูงสุด

นายบุญอนันต์ วรรณพานิชย์

ประธานแผนกคดีสิ่งแวดล้อม

ในศาลปกครองสูงสุด

